

ԿՐՈՆԱԿԱՆ ԵԿԵՂԵՑԱԿԱՆ

ԵՒ ՏԻՐՈՋ ՓԱՌԲԸ ՓԱՅԼԵՅ ՆՐԱՆՅ ՇՈՒՐՋԸ

Ղուկ. 29.

Դարձեալ հնչում են եկեղեցու զանգակները, հընչում են ուժգին և աւետում անյոյս ու անյոյս մարդկութեանը, թէ ծնուել է Բարձրեալի Որդին Բեթղեհէմի մասերի մէջ:

Ծնուել է, այո, մինչև անգամ հովիւներն են տեսել Նրան: Տիրոջ փառքը փայլատակել է, լուսաւորել նրանց, նրանք լսել են հրեշտակներին երգելիս «Փառք Աստուծուն բարձունքներում և խաղաղութիւն երկրի վերայ...»

Եւ քրիստոնէական եկեղեցիների զանգակների զօղանջը հնչեցնում է այս ուրախ լուրը տառապած մարդկութեանը:

Այդ քաղցրահնչիւն աւետիսը թափանցում է ամենից առաջ աղքատ դիւղացիների խրճիթները, սրանք վաղուց ակնկառոյց սպասում էին, թէ Էրբ պիտի ծնուի մարդկութեան Փրկիչը: Նրանք այժմ միայն շփում են իրենց աչքերը և տեսնում, որ յիշուի Տիրոջ փառքի լոյսը իրենց խրճիթն էլ է թափանցել, լուսաւորել իրենց տանջուած հոգու մի անկիւնը. պարզ է, որ Բարձրեալի որդին է ծնուել, ուրեմն փառք Աստուծուն բարձունքներում, որովհետեւ խաղաղութիւն ու սէր պիտի թաղաւորի երկրի վրայ: Այդ խրճիթների կիտամերկ մանուկներն ամենից առաջ են արձագանգ տալիս զանգակների աւետարեր զօղանջին. հովիւների տուած աւետիքին նրանք ամենից շատ են հաւատում և գնում յայտնում իրենց ծնողներին, թէ Մանուկ Գրիստոսը ծնաւ և յայտնեցաւ: Աւետարեր զանգակների զօղանջը ի վերջոյ թափանցեց նաեւ հիւանդի խրճիթը. և յուսալից աչքերով նայեց դէպի երգիչը, և ահա այն տեղից էր դալիս նոր աւետիքի բերկ-

բառի՛ք հնչիւնը, և ահա այն տեղից էր շողում Բեթղեհէմի հովիւներին երեացող լոյսը. զուարթացաւ, ուղղուեց և ապա նայեց իւր վերքերին, տեսաւ, նրանք ապաքինուել էին: Պարզ էր, Բարձրեալի Որդին էր ծնուած: Փառք տուաւ Աստուծուն և ցանկացաւ խաղաղութիւն և սէր երկրի վրայ և մարգկանց մէջ:

Երեացել է աշխարհի վրայ Բարձրեալի Որդին, այդ են հնչեցնում եկեղեցու զանգակները. նրանք աւետում են մի նոր երջանիկ կեանքի սկիզբը, սիրոյ կայծեր են սփռում ատկութեամբ լի այս աշխարհի վրայ: Սյուր սէրը յաղթանակում է. հաւատարմութիւնը աւելի հաւատարիմ է դառնում, քրիստոնեայ մարդկութիւնը իւր հրեշտակային անմեղ մանկութիւնն է յիշում Աստուածորդու օրօրոցի առաջ, մի կամուրջ է ձգում իւր մանկութեան գեղեցիկ անցեալի և ակնկալած գեղեցկագոյն ապագայի մէջ. ապագայ երջանկաբոյր կեանքի երազանքներով տոգորւում: Մենակ մնացած խոտասերտ մարդն անգամ մանուկ է դառնում, որ մանկական լեզուով նարածին Աստուածորդուն աղերսի. Դու Բարձրեալի որդի, նորոգիր մեզ, վերածնիր մեզ. սիրոյ կապով միացրու այս չարատանջ բաղամախիտն մարդկութիւնը, մխիթարիր և օրհնիր նրանց տունն ու բունը, նրանց արդար աշխատանքը: Սովրեցրու մեզ սիրել և ազօթել, ազօթել և սիրել:

ՅՐ. ԽՈՏԱՅԻԿԵԱՆ

ՔՐԻՍՏՈՍ ԾՆԱԻ ԵՒ ՅԱՅՏՆԵՑԱԻ, ՄԵՁ ԵՒ ՁԵՁ ՄԵԾ ԱԻԵՏԻՔ.

«Խորհուրդ մեծ և սքանչելի, ու յայտն աւուր յայտնեցաւ, հովիւք երգեն ընդ հրեշտակս, տան աւետիս աշխարհի»:

Համայն աշխարհի և նրա մարգկայնութեան սեռի այսրօւայ՝ մեծ և խորհրդաւոր ծնունդ՝ Նազովրեցի մանուկն Յիսուս իւր Բէթլէհէմեան անշուք մատրի մեծախորհուրդ ծննդեամբն զալիս է սքանչացնելու և հիացումն